

Arrest

nr. 207 229 van 26 juli 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. DE PONTIERE
Veemarkt 5
8900 IEPER

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 21 februari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 januari 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 mei 2018.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juli 2018.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. DE PONTIERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd bij aangetekend schrijven door de Raad de vraag gesteld of zij een synthesememorie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. In zijn arrest met nummer 110/2014 van 17 juli 2014 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen - waarbinnen de griffie in kennis dient te worden gesteld of een synthesememorie zal worden ingediend - "geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld". De vreemdeling is er immers "niet (...)toe gehouden zijn synthesememorie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een synthesememorie, over zeven extra dagen. (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).”

Met toepassing van hetzelfde wetsartikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld".”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 25 mei 2018 diende de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 2 juli 2018 stelt de raadvrouw van de verzoekende partij het langdurig samenwonen van de verzoekende partij en haar partner te willen benadrukken, doch geen bemerkingen te hebben bij de in de beschikking van 16 mei 2018 opgenomen argumentatie.

De Raad stelt daarnaast vast dat de verzoekende partij in haar schrijven waarbij zij verzocht om te worden gehoord louter aangaf dat zij geen brief vanwege de Raad heeft ontvangen waarin zij werd verzocht om mee te delen of zij een synthesememorie wenste over te maken. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt evenwel dat op 9 maart 2018 een aangetekende brief werd verzonden aan de verzoekende partij. Dit aangetekend schrijven werd door de postdiensten op 28 maart 2018 teruggezonden naar de Raad. De postdiensten deelden mee dat voormeld aangetekend schrijven niet in ontvangst werd genomen op 12 maart 2018, dat een bericht werd achtergelaten bij de bestemming en dat deze laatste de aangetekende zending niet ophaalde bij het postkantoor in Ieper. Het feit dat de verzoekende partij naliet om de aangetekende brief van 9 maart 2018 in ontvangst te nemen neemt niet weg dat het bewijs voorligt dat deze brief wel degelijk werd verzonden naar de gekozen woonplaats, dat deze werd aangeboden op het adres van de gekozen woonplaats en dat er dus een rechtsgeldige kennisgeving is gebeurd. Er blijkt geenszins dat de termijn waarover de verzoekende partij beschikte om haar wens kenbaar te maken om al dan niet een synthesememorie neer te leggen geen aanvang zou hebben genomen en in de beschikking van 16 mei 2018 verkeerdelijk zou zijn aangegeven dat niet binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn werd meegedeeld of de wens bestond om een synthesememorie neer te leggen. De raadvrouw van de verzoekende partij betwist dit niet ter terechtzitting.

Er kan slechts worden geconcludeerd dat de raadvrouw van de verzoekende partij met haar toelichting geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in de beschikking van 16 mei 2018 werd aangegeven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend achttien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK